

Jindřich Kulhavý: Senioři jsou snadným terčem

- CZ24 News | 17. února 2023

ČESKO: Ve Francii probíhají mohutné demonstrace často, tentokráte je to kvůli posunutí hranice odchodu do důchodu ze 62 let na 64. Francouzští senioři jsou v tamní společnosti vážení a umí si důchod užívat. Francie jim poskytuje díky své kultuře dost možností, jak dožít v klidu. Jih Francie je proslulý Azurovým pobřežím, západ plážemi u Atlantiku, alpští velikáni vybízí k aktivnímu prožití stáří při mnoha sportech, proslulé je množství kaváren, vináren a kvalitní kuchyně. Přidejme určitou standardní pohodlnost a plno možností kulturního vyžití. Teď by měli tamní starší lidé přijít o dva roky odpočinkového života. I proto jsou ulice plné.

Naše vláda se však rozhodla vytvořit rekord. Jestliže za socialismu odcházeli čeští občané do důchodu od 55 let do 60, baleťáci, baletky a horníci ještě dříve, tak nyní se „mladíkům“ pracujících ve státní službě zdá, že současný stav je neúnosný, přestože většina Čechů už bude zaměstnaní opouštět později než ve věku, kvůli kterému Francouzi demonstrují, mladší generace ještě o další 4 roky dále. Představa, že fyzicky náročnější povolání vykonáváte ještě dlouho po šedesátce, natož v 68, je prostě šílená. Ta ucha sedící v kancelářích v nich klidně dožijí, ale co pracující na stavbách, v provozech či za volanty a pákami velkých strojů? Vždyť skoro sedmdesátníci mají už tolik zdravotních problémů, že na ten volant nemusí ani vidět, natož dále za něj. A to nemluvíme o tom, že vylézt na takovou Taturu, vyměnit kolo či vyšplhat na jeřáb je fyzicky náročný výkon i pro mnohem mladší generaci.

Věk není jen číslo. Starší pracující člověk má své limity a zná je. Kolem 60. roku už tělo říká dost. Prostě se mu nechce. A to ani když celý život prosedíte na kancelářské židli. Jistě, ve čtyřiceti si to ještě nepřipouštíte, ve třiceti je to daleko a ve dvaceti se tomu smějete a Vaše úcta ke stáří je pouze součástí imaginární výchovy. Pokud ji však v sobě máte, navštěvujete praprarodiče, jistě za nimi nechodíte do práce, ale navštěvujete ty šťastnější u nich doma, ve smutnějších případech v domově důchodců nebo v eldéence. Teď by pubertáči čekali na pradědu před dílnou, fabrikou či před garážemi. Přidejme ještě představu mladých Pirátů, kteří by seniorům nad 60 rádi odebírali řidičské průkazy. Jako by se zdálo, že přáním tvůrcům nových směrnic rozhodujících o důchodech by vyhovovalo, kdyby lidský život končil před odchodem do důchodu a nejlépe smrtí po vystoupení z tramvaje. Absolutně se vytrácí lidskost a ochota uznat, že pracující člověk odvádějící část mzdy do systému má nárok na klidné stáří a dožití.

Dosud jsme brali v potaz především zdravé jedince, ovšem šedesátníci už zdraví být nemusí. Opatřovaná těla hlásí komplikace, které ovlivnit nelze. Nemusí to být zrovna rakovina, existují problémy s klouby, s dýcháním a řada dalších záležitostí, při kterých už prostě musíte tělo šetřit. Únava se často projevuje i při sedacích zaměstnáních a duševní činnosti, navíc můžete být sebeinteligentnější, ale kapacita mozkových buněk se snižuje, prostě stárnou. Může Vám to stále hodně „pálit“, ale už si hůře některé věci zapamatováváte. Díky tomu se občas více nachodíte, kdo se má pořád pro něco vracet. Možná je to úsměvné, ale vyjadřuje to situaci starších lidí mezi mladšími. Energie přirozeně ubývá a senior by měl mít možnost trávit poslední roky ničím nenahraditelného života v klidu a tak, aby ve chvíli, kdy bude uléhat na fošnu, měl za sebou plno krásných vzpomínek na různé etapy života.

Mladým je třeba říkat, že i je čeká stáří. Aktivním životem se dříve opotřebí. Budou je také bolet

kolena, kazit se jim zrak, navíc díky chemii v potravinách a ztrátě kontaktu se skutečnou přírodou a čistými zdroji je mnoho problémů čeká dříve. Zatím se délka solidního života prodlužovala, ale může přijít opačný efekt. Tlačit nyní na posouvání hranice odchodu na vejminek jim může připadat jako nedůležité. Jednou je to také semele. Vláda by měla spíše řešit prosperitu státu a jeho schopnost postarat se své starší občany. Vymýšlí se stále dokola sociální programy, podporuje se kde kdo a kde co, tok peněz připomíná deltu řeky, která se ztrácí ve své šíři. Senioři odcházející nyní do důchodu vybudovali zemi, ze které současná politická generace vycucnula co mohla.

Za Václava Havla i Klause st. zmizel rozsáhlý důchodový fond, tedy až 300 miliard odložených pro seniory. I proto teď došly peníze. Mladí studují, nepracují, dřepí v kancelářích, vše, co bylo tvořivou složkou státního hospodářství, bylo rozdáno, rozebráno. Ano, chybí finance. Končí v romských rodinách, platech politiků včetně těch vysokých bruselských, v neziskových organizacích, v předražených projektech ve všech sférách, odtékají do zahraničí díky možnostem poskytnutým nadnárodním společnostem a úplně neskutečně hloupému a nezodpovědnému přístupu politiků a ekonomů k hospodaření českého státu. Neexistuje hmotná zodpovědnost a ta politická je v případě selhání netrestána. A naopak Damoklův meč dopadá na ty, kteří ještě pracovali v nyní už neexistujících továrnách, dolech a podnicích. Do důchodu později a s almužnou nestačící ani na energie a bydlení, natož na jídlo. Vláda by se měla studem propadnout a ze žlutomodrého hadru, který nás stojí tolik peněz, by si měla umotat pro sebe smyčku. Jsou ostudou této země. Ideologie vítězí nad lidstvím a úctou k vlastním předkům a rodičům.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)